

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a személyesen eljáró felperes neve (felperes címe) felperesnek, ... jogtanácsos által képviselt Budapesti Rendőr-főkapitányság (alperes címe) alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. október 20. napján meghozott, 31.P.26.555/2009/7. számú ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét megváltoztatja és megállapítja, hogy a le nem rótt 60.000 (hatvanezer) forint kereseti illetéket a Magyar Állam viseli.

A le nem rótt 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes keresetében kérte, hogy az elsőfokú bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a személyes szabadsághoz, emberi méltósághoz, tisztességes eljáráshoz és a megalázó elbánás tilalmába ütköző személyiségi jogait.

Kérte továbbá az alperest elégtétel adására kötelezni oly módon, hogy a ... hivatalos oldalon tegye közzé az ítélet rendelkező részét, és hivatalos levélben kérjen bocsánatot tőle a történetekért.

Ezen túlmenően arra kérte kötelezni az alperest, hogy fizessen meg 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítést és a jogsértés napjától a kifizetésig járó törvényes kamatait.

Előadta, hogy az alperes személyiségi jogait azzal sértette meg, hogy indokolatlanul állította elő, illetőleg jogalap nélkül bilincselte meg, és az orvosi vizsgálatát követően pedig meztelenre vetkőztette és megmotozta. Mindezeket követően pedig 2,5 órán keresztül tartott az előállítása.

Az alperes kérte a felperes keresetének elutasítását és perköltségben való marasztalását.

Elsősorban arra hivatkozott, hogy a felperes szabálysértést követett el, a nála lévő gázsprayt önként nem adta át, azt megtalálták nála. A szabálysértési eljárás azonnali lefolytatása miatt jogszerű volt a felperes előállítása, meghallgatását követően haladéktalanul elengedték. A gázspray összetételének vizsgálata miatt azonban az eljárás azonnal nem volt befejezhető. Álláspontja szerint a felperesnek nem vagyoni hátránya nem keletkezett, ezért a nem vagyoni kártérítés iránti igénye alaptalan.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a felperes 2009. március 15-én szükségtelenül előállította, megbilincselte, valamint az előállítás során jogszerűtlenül a fogdai befogadásokra vonatkozó szabályokat alkalmazva orvosi vizsgálatot követően meztelenre vetkőztette, jogalap nélkül megmotozta, megsértette a felperes személyes szabadsághoz, emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát és a megalázó bánásmód tilalmának követelményét.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a fentiek miatt magánlevélben kérjen elnézést a felperestől.

Kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 600.000 forintot és annak 2009. március 15-től a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatot.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 60.000 forint le nem rótt kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság a kereseti illetékből álló perköltség megfizetésével kapcsolatosan hivatkozott a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 81. §-ára és ennek alapján, mivel a kártérítést mérlegeléssel állapította meg, a le nem rótt illeték viselésére az alperest kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, kérve az ítélet megváltoztatását a le nem rótt kereseti illeték viselésének vonatkozásában.

Előadta, hogy mint költségvetési szerv teljes illetékmentességben részesül, ezért az illeték megfizetésére vonatkozó ítéleti kötelezés jogsértő, mivel azt a Magyar Államnak kell viselnie.

A fellebbezés alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A másodfokú bíróság a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési kérelem korlátai között bírálhatta felül.

Tévedett az elsőfokú bíróság a kereseti illeték viselésével kapcsolatosan, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az ítéletet részben megváltoztatta.

A Pp. 81. § (2) bekezdése szerint, ha a per kártérítésre irányul, vagy egyéb olyan követelés iránt folyik, amelynek összegszerű megállapítása bírói mérlegeléstől függ, az ellenfelet akkor is kötelezni lehet a terhére megállapított marasztalási összegnek megfelelő perköltség megfizetésére, ha a bíróság a követelt összegnél kevesebbet ítélt ugyan meg, de a követelt összeg nem tekinthető nyilvánvalóan túlzottnak.

Ennek a szabálynak alkalmazásával az elsőfokú bíróság jogszerűen döntött úgy, hogy bár a felperes az általa követelt összegre figyelemmel teljes egészében ugyan nem lett pernyertes, de perköltséget viselnie nem kell.

Tévedett ugyanakkor az elsőfokú bíróság abban, hogy a le nem rótt kereseti illeték megfizetésére az alperest kötelezte.

Az alperes költségvetési szerv, és mint ilyen az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdésének c) pontja alapján teljes illetékmentességben részesül.

Mindezekre figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a szerint a le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli.

Ugyanezen szabály alapján viseli az állam a fellebbezési illetéket is.

Budapest, 2011. május 10.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő